

Kniha Daniel – sto sedmdesát pět

Oslavený Kristus: Prorocké paralely v Danielovi a ve Zjevení

Jeff Pippenger

2024-04-05

Vidění Krista v desáté kapitole Danielovy knihy je totožné s viděním, které Jan spatřil ve Zjevení. Bylo to vidění „marah“, což je ženský výraz vidění „mareh“ Kristova zjevení. „Mareh“ je vidění o dvou tisících třech stech letech a jeho základní význam je „zjevení“. „Zjevení“ Krista jak u Daniela, tak u Jana, bylo v obou případech viděním oslaveného Krista.

A dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce, když jsem byl při břehu veliké řeky, totiž Hiddekelu, pozdvihl jsem své oči a pohleděl jsem, a hle, jakýsi muž oděný v lněném rouše, jehož bedra byla přepásána ryzím zlatem z Úfazu. Jeho tělo bylo jako chrysolit, jeho tvář jako vzhled blesku, jeho oči jako ohnivé pochodně, jeho paže i jeho nohy měly barvu leštěné mědi a hlas jeho slov byl jako hlas zástupu. Daniel 10,4–6.

Slovo „mareh“, které znamená „vzhled“, je v daném oddílu přeloženo jako „vzhled blesku“. Toto slovo je v desáté kapitole použito čtyřikrát; dvakrát je přeloženo jako „vidění“ a dvakrát jako „vzhled“. Ještě třikrát je použito ve svém ženském tvaru. Slovo „marah“ je ženským vyjádřením vidění „vzhledu“. Je definováno jako „zrcadlo“ a je to „kauzativní“ příslovce, které způsobuje, že se něco stane, když je spatřeno.

Kauzativní příslovce je odvozeno od přídavného jména, které způsobuje, že se něco stane, nebo vyvolává určitý účinek. V jazyce a gramatice se tento pojem často vztahuje ke slovesům nebo konstrukcím, které vyjadřují myšlenku, že někdo nebo něco přiměje jiného vykonat nějaký děj nebo zakusit určitý stav.

Například ve větě „Přiměla ho, aby se zasmál,“ je sloveso „přiměla“ kauzativní, protože naznačuje, že podmět (ona) způsobil, že předmět (on/jeho) vykonal daný děj (smích).

„Nechal jsem si opravit auto.“ (V této větě podmět „já“ způsobil, že opravu auta provedl někdo jiný.)

„Přiměla své studenty, aby se učili na zkoušku.“ (Zde podmět „ona“ způsobil, že se její studenti zapojili do činnosti učení na zkoušku.)

„Nechal se ostříhat.“ (V tomto případě podmět „on“ způsobil, že úkon ostříhání jeho vlasů provedl někdo jiný.)

„Společnost dala budovu zrekonstruovat.“ (V této větě společnost způsobila, že někdo jiný vykonal činnost rekonstrukce budovy.)

„Přimějeme děti, aby pomohly s domácími pracemi.“ (Zde podmět „my“ zamýšlí způsobit, aby se děti zapojily do činnosti pomáhání s domácími pracemi.) V každém z těchto příkladů kauzativní slovesa (had, made, got, get) naznačují, že podmět způsobuje, aby někdo jiný vykonal činnost

vyjádřenou hlavním slovesem (repaired, study, cut, renovated, help).

Vidění „mareh“ o zjevení, je-li vyjádřeno v ženském rodě jako „marah“ a je-li definováno jako „zrcadlo“, ukazuje, že vidění oslaveného Krista se reprodukuje v těch, kteří ono vidění spatřují. Když Daniel spatřil Kristovo „zjevení“ jako blesk, jedna třída osob prchla ve strachu, avšak v Danielovi to způsobilo zázračnou proměnu.

A já, Daniel, jsem jediný viděl to vidění; muži, kteří byli se mnou, to vidění neviděli, ale padla na ně veliká hrůza, takže utekli, aby se skryli. I zůstal jsem sám a viděl jsem toto veliké vidění, avšak nezůstala ve mně žádná síla; neboť má tvářnost se ve mně proměnila v porušenost a nezachoval jsem žádnou sílu. Daniel 10,7.8.

Pravda je vyjádřena hebrejským slovem „pravda“, které je utvořeno z prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy. První písmeno a poslední písmeno jsou pro Krista vždy totožná, neboť Alfa i Omega vždy představuje konec s počátkem. Prostřední neboli třinácté písmeno představuje vzpouru. Daniel říká: „Já Daniel sám jsem viděl to vidění,“ avšak muži, kteří byli s Danielem a žili ve vzpouře, „to vidění neviděli“. Proto Daniel „sám“ „viděl to veliké vidění“. Na počátku i na konci viděl to vidění pouze Daniel a druhý odkaz způsobil, že ti, kdo uprchli, zjeví svou vzpouru. Daniel představuje Boží lid v posledních dnech, který je proměňován k obrazu Kristovu skrze proces nazírání na jeho obraz. Máme pohlížet na vidění „zrcadla“.

„Musíme mít poznání Boha na základě živé zkušenosti. Budeme-li pokračovat v poznávání Hospodina, poznáme, že jeho vycházení je připraveno jako jitro. Kristus nás vyzývá, abychom byli naplnění veškerou plností Boží. Tehdy můžeme pravdivě představovat dokonalost křesťanského náboženství. ‚Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já,‘ prohlašuje Spasitel, ‚nebude žíznit na věky; ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající k životu věčnému.‘ Kristus chce, abychom byli jeho spolupracovníky. Když budeme vyprázdněni od sebe, dá nám svou milost, abychom ji předávali druhým. Dvě olivové ratolesti, které skrze dvě zlaté trubice vylévají ze sebe zlatý olej, jistě opatří očištěné nádoby světlem, útěchou, nadějí a láskou pro ty, kteří jsou v nouzi. Musíme Bohu prokazovat více než jen občasnou službu. To však můžeme činit jedině tehdy, budeme-li se učit od Ježíše a pěstovat jeho tichost a pokoru srdce. Skryjme se v Bohu. Mějme v něho důvěru. Zůstavejme v Kristu. Pak my všichni, ‚s odhalenou tváří hledíce jako v zrcadle na slávu Páně, proměňujeme se v týž obraz od slávy k slávě‘ — od charakteru k charakteru. Bůh neočekává nemožné ani od tebe, ani ode mne. Budeme-li na něho hledět, můžeme být proměněni v jeho obraz.“ Signs of the Times, 25. dubna 1900.

V desáté a deváté kapitole knihy Daniel vykládá Gabriel Danielovi vnější i vnitřní vidění proroctví a Danielovo první prohlášení v prvním verši desáté kapitoly zní, že oběma viděním rozuměl, přičemž jsou označena jako „věc“ a „vidění“. Toto porozumění obdržel na konci jednadvaceti dnů, během nichž truchlil. Těchto jednadvacet dnů se završilo příchodem Michaela, archanděla. Číslo dvě stě dvacet a číslo dvacet dva, které je desetinou neboli desátkem z čísla dvě stě dvacet, je symbolem spojení božství s lidstvím, a právě dvaadvacátého dne byl Daniel proměněn k obrazu Krista.

Nejedl jsem žádný lahodný chléb, ani nevešlo do mých úst maso ani víno, ani jsem se vůbec nepomazal, dokud se nenaplnily tři celé týdny. A dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce, když jsem byl na břehu veliké řeky, totiž Hiddekelu, pozdvihl jsem své oči a spatřil jsem, hle, jakéhosi muže oděného lněným rouchem, jehož bedra byla přepásána ryzím zlatem z Ufaz. Daniel 10,3–5.

Daniel představuje Boží lid posledních dnů, který prostřednictvím Božího prorockého slova rozpoznal, že byl rozptýlen, a který truchlí nad svým rozptýleným stavem a hledá světlo. Jejich rozptýlený stav je v 37. kapitole Ezechiele znázorněn jako údolí mrtvých suchých kostí. Kostí jsou mrtvé a jsou rozptýlené, avšak jsou označeny jako dům Izraele. Domem Izraele posledních dnů je sto čtyřicet čtyři tisíc. Jsou rozptýleni, právě jak Daniel rozpoznal z knih Jeremiáše a Mojžíše. V Ezechielovi mrtví označují, že svůj stav rozpoznávají.

I řekl mi: Synu člověčí, tyto kosti jsou celý dům Izraele. Hle, oni praví: Naše kosti uschly, naše naděje zhynula, jsme odříznuti pro své díly. Ezechiel 37,11.

Dům Izraele, jímž jsou kosti, prohlašuje, že jsou „odříznuti od svých dílů“. Rozpoznali svůj rozptýlený stav. Dům Izraele posledních dnů naplňuje podobenství o deseti pannách do nejmenšího písmene a v milleritské historii bylo naplnění poznání, že byli odříznuti od svých dílů, ztotožněno s okamžikem, kdy moudré panny pochopily, že se nacházejí v době prodlení, a také že doba prodlení byla určitou konkrétní částí podobenství. Ti v Ezechielovi, kteří rozpoznávají svůj rozptýlený stav, jsou ti, kdo po prvním zklamání poznali, že se nacházejí v době prodlení.

Jak Ezechielovy kosti, tak i moudří z podobenství o deseti pannách jsou znázorněni Danielovým zármutkem během jednadvaceti dnů. Po jednadvaceti dnech, dne dvaadvacátého, sestoupil Michael a Danielovi bylo dáno vidění oslaveného Krista, které proměnilo Daniela v obraz Kristův. Také moudré panny i mrtvé kosti musí projít proměnou uskutečněnou skrze zrcadlové vidění.

Daniel, mrtvé kosti z Ezechiela a moudré panny z milleritské historie, to vše se shoduje se dvěma svědky, kteří jsou zabiti v jedenácté kapitole Zjevení. Mojžíš a Eliáš byli zabiti, avšak na konci tří a půl symbolického dne měli být vzkříšeni. Mojžíš byl vzkříšen Michaellem, jak je uvedeno v listu Judově.

Avšak ani archanděl Michael, když se přel s ďáblem a vedl spor o Mojžíšovo tělo, neodvážil se proti němu pronést potupný soud, nýbrž řekl: Pán tě potresci. Juda 1,9.

V desáté kapitole knihy Daniel přijímá Daniel zrcadlové vidění, když Michael sestupuje po jednadvaceti dnech smutku. Je to Michaelův hlas, který křísí mrtvé.

Neboť sám Pán sestoupí z nebe s vítězným zvoláním, s hlasem archanděla a s troubou Boží; a mrtví v Kristu vstanou nejprve. 1. Tesalonickým 4,16.

Desátá kapitola knihy Daniel označuje přechod od laodicejského hnutí třetího anděla k filadelfskému hnutí třetího anděla. Je v souladu se dvěma svědky ze zjevení jedenácté kapitoly, se suchými kostmi z Ezechiele třicáté sedmé kapitoly, s moudrými pannami v podobenství o deseti pannách i s millerity, kteří toto podobenství naplnili. Gabriel podal výklad vidění velikého zrcadla a přitom dokončil dílo výkladu, které započal v deváté kapitole. Výklad byl uskutečněn tím, že

Gabriel označil prorocké dějiny obsažené v jedenácté kapitole, které ve skutečnosti pokračují až do prvních tří veršů dvanácté kapitoly. Potom je Danielovi ve čtvrtém verši dvanácté kapitoly řečeno, aby svou knihu zapečetil.

V desáté kapitole knihy Daniel, „řádek za řádkem“, Daniel představuje Boží lid posledních dnů, který je rovněž v druhé kapitole knihy Daniel znázorněn jako ten, kdo se horlivě snaží (pod hrozbou smrti) porozumět vnějšímu prorockému poselství, představovanému Nebúkadnesarovým tajným obrazem šelem. Zároveň se snaží porozumět vidění vnitřního prorockého poselství, představovaného dvěma tisíci třemi sty dny. Po jednadvaceti symbolických dnech zármutku v desáté kapitole je nakonec představen jako ten, kdo oběma zjevením rozumí. K jeho porozumění dochází tehdy, když sestupuje archanděl a třikrát se ho dotýká.

Jeho zkušenost s Michaellem, vidění Michaela, které vidí pouze on sám, jej připravuje k přijetí plného výkladu jak vnitřních, tak vnějších prorockých vidění. Tato zkušenost je předložena řádek za řádkem velmi podrobným způsobem, je-li spojena s Ezechielem, kapitolou třicet sedm, Zjevením, kapitolou jedenáct, a Izajášem, kapitolou šest. Veršem v kapitole jedenácté, v němž Gabriel spojuje obě vidění, je verš deset, neboť tam král severu postupuje až k pevnosti, ale nikoli dále. Pevností je v tom verši národ, anebo hlavní město, anebo egyptský král, jak to v kapitole sedmé vymezuje Izajáš.

Neboť hlavou Sýrie je Damašek a hlavou Damašku je Recín; a do pětadesáti let bude Efrajim rozdrčen, takže již nebude lidem. A hlavou Efrajima je Samaří a hlavou Samaří je syn Remaljšův. Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte. Izajáš 7,8.9.

V desátém verši jedenácté kapitoly Daniela přichází král severu až k hranici Egypta a tento verš tuto hranici vymezuje jako „pevnost“ Egypta (krále jihu). Lze ukázat, že desátý verš představuje rok 1989, kdy byl Sovětský svaz smeten papežstvím a jeho zástupnou armádou, Spojenými státy. Byla to první ze tří zástupných válek, která se při třetí zástupné válce (Panium) nakonec stává třetí světovou válkou. Druhá zástupná válka je představena verši jedenáct a dvanáct a nyní probíhá na Ukrajině, kde Rusko představuje krále jihu, stejně jako Sovětský svaz představoval krále jihu při své porážce v roce 1989.

V minulosti jsem používal výraz „studená válka“, abych odlišil tyto tři zástupné války od světových válek. Na Ukrajině se ve skutečnosti odehrává skutečná válka, takže to ve skutečnosti není studená válka, ale je to zástupná válka mezi papežstvím a jeho spojenci a Ruskem. Má však nastat třetí světová válka, v níž bude za cíl považován prakticky každý národ.

Kéž by Boží lid vnímal hrozící zkázu tisíců měst, nyní již téměř oddaných modloslužbě!...

„Přestoupení již téměř dosáhlo své meze. Svět je naplněn zmatkem a na lidské bytosti má brzy dolehnout veliká hrůza. Konec je velmi blízko. My, kdo známe pravdu, bychom se měli připravovat na to, co brzy přijde na svět jako zdrcující překvapení.“ Review and Herald, 10. září 1903.

V jedenáctém a dvanáctém verši Rusko, král jihu, porazí zástupnou armádu papežství, představovanou nacistickým režimem, který řídí ukrajinské válečné úsilí a který je podporován

předchozí zástupnou armádou papežství, Spojenými státy. Ve druhé světové válce byla zástupnou armádou papežství, krále severu, proti komunistickému Rusku německá nacistická vláda, a tato zástupná armáda prohrála, právě tak jako v blízké budoucnosti znovu prohraje na Ukrajině.

Třetí zástupná válka je znázorněna ve verších třináct až patnáct a ve starověkých dějinách se naplnila v bitvě u Pania. Třetí zástupná válka bude vedena Spojenými státy, zástupným vojskem papežství, a král severu v této bitvě proti ateismu zvítězí, stejně jako tomu bylo v první zástupné válce (studené válce). V první i ve třetí zástupné válce král severu – papežství – poráží krále jihu (Sovětský svaz) a poté poráží Organizaci spojených národů. Jeho zástupným vojskem v těchto dvou bitvách byly a znovu budou Spojené státy.

Po Putinově vítězství na Ukrajině bude Trump znovu zvolen jako osmý prezident, totiž z těch sedmi prezidentů, kteří vládli ve Spojených státech od chvíle, kdy byla v roce 1989 dovršena první zástupná válka (studená válka), což byl čas konce pro reformní hnutí třetího anděla. Trump představuje republikánský roh na šelmě vystupující ze země a v roce 2020 utrpěl smrtelnou ránu z rukou šelmy „woke“ ateismu, čímž se naplnilo zabití dvou svědků ze Zjevení, kapitoly jedenácté, na ulici.

Future for America představuje pravý protestantský roh v průběhu týchž dějin a v roce 2020 utrpěla organizace Future for America smrtelnou ránu z rukou šelmy „woke“ ateismu. V roce 2023, dvacet dva let po roce 2001, sestoupil Michael, aby zahájil proces znázorněný u Ezechiele, Jana, Daniele a Izajáše vzkříšení mocného vojska, které bude pozdviženo jako korouhev při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

V roce 1856 přešlo filadelfské milleritské hnutí v laodicejské milleritské hnutí a tehdy i tam odmítlo rozšířené poznání o sedmi časech; svou vzpouru pak plně dovršilo v roce 1863. Millerité přešli ze stavu představovaného šestým sborem Filadelfie ke zkušenosti sedmého sboru, a tento bod obratu se shoduje s dějinami roku 2023, kdy laodicejské hnutí Future for America přechází ze zkušenosti sedmého sboru zpět ke zkušenosti šestého sboru Filadelfie. V tomto prorockém použití se pravý protestantský roh, stejně jako republikánský roh, stává osmým, který byl z těch sedmi.

Klíčem k rozpoznání, že ukrajinská válka je druhou zástupnou válkou, je „pevnost“ ve verši deset a ve verši sedm. Ve verši sedm, který představoval, jak papežství v roce 1798 obdrželo svou smrtelnou ránu, vstoupil král jihu do „pevnosti“ krále severu, a to se naplnilo tím, že Napoleonův generál vstoupil do Vatikánu a zajal papeže. Král jihu vstoupil do pevnosti. Ve verši deset král severu, představující papežství a jeho zástupnou armádu, Spojené státy, smetl strukturu Sovětského svazu, avšak „pevnost“ ponechal stát. „Pevnost“ byla hlavou, hlavním městem — bylo jím Rusko.

Avšak „hlava“, neboli pevnost, může být ustanovena pouze na základě dvou nebo tří svědků, a to použitím Izajáše, kapitoly sedmé, veršů sedm a osm. Izajáš 7,8–9 byl hlavním výchozím textem pro sérii článků Hiram Edsona o „sedmi časech“, které byly publikovány roku 1856. Tytéž dva verše, které potvrzují, že Rusko je pevností, jež převládá v nynější ukrajinské válce, jsou zároveň těmi dvěma verši, které určují výchozí bod pro obě „sedmkrát“, proti severnímu a jižnímu království Izraele. Verš deset jedenácté kapitoly označuje vnější vidění, o němž sestra Whiteová učí, že je založeno na vzestupu a pádu království.

„Ze vzestupu a pádu národů, jak jsou zřetelně vyličený v knihách Daniel a Zjevení, se potřebujeme naučit, jak bezcenná je pouhá vnější a světská sláva. Babylón se vši svou mocí a nádherou, jakou od té doby náš svět již nikdy nespasil — mocí a nádherou, které se lidem oné doby zdály tak pevné a trvalé — jak naprosto pominul! Jako ‚květ trávy‘ zahynul. Jakub 1,10. Tak zahynula i Médo-perská říše a říše Řecka a Říma. A tak hyne vše, co nemá Boha za svůj základ. Obstát může jen to, co je spjato s Jeho záměrem a vyjadřuje Jeho charakter. Jeho zásady jsou jedinými pevnými věcmi, které náš svět zná.“ Proroci a králové, 548.

Tři zástupné války jsou „jasně vyloženy v knihách Daniel a Zjevení“ a klíčem k této pravdě je „pevnost“ z verše deset, z Daniela jedenácté kapitoly. Avšak verš deset se vztahuje také k vnitřnímu vidění, neboť počáteční bod pro obě „sedmery časy“ je rovněž určen v Izajáši, kapitole sedmé, verších osmém a devátém. Vnější a vnitřní nelze oddělit a obě období dvou tisíc pěti set dvaceti let jsou také Ezechiellovými dvěma holemi, které, jsou-li spojeny dohromady, představují zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, což je spojení božství s lidstvím.

Danielova zkušenost s vizí kauzativního „marah“ představuje linii proroctví, v níž Michael sestupuje a křísí svůj lid posledních dnů. Toto vzkříšení představuje kroky, jimiž Kristus uskutečňuje spojení svého božství s lidskostí svého lidu posledních dnů. To se děje spojením božské mysli s lidskou myslí, takže mají jednu mysl, a děje se to v trůnním sále, ve Velesvatyni, která je „pevností“, již sestra Whiteová označuje za „citadelu“ (pevnost) duše.

V trůnní síni lid Boží posledních dnů přijímá mysl Kristovu a poté je s Kristem posazen v nebeských oblastech. Nebeské místo, kde Kristus sedí, je pevnost neboli hlava chrámu. Tělesný chrám má nižší přirozenost, kterou je tělo neboli maso. Má také vyšší přirozenost, kterou je mysl. V desátém verši jedenácté kapitoly Daniele klíč, který označuje pevnost vnějšího vidění, zároveň označuje i pevnost vnitřního vidění, a tím určuje dějiny, v nichž rohy republikánství a protestantismu přecházejí v obraz šelmy (republikánství) nebo v obraz Boží (pravý protestantismus). Oba rohy se pak stávají osmým, který je ze sedmi.

Pravým rohem protestantismu je tedy filadelfský roh, který je Ezechiellovým mocným vojskem a Izajášovým praporcem, jenž je pozdvížen ve válce proti obrazu šelmy, nejprve ve Spojených státech a poté ve světě. Daniel 11, verš 10, určuje bod v posvátných dějinách, v němž začíná spojování holí. Ukrajinská válka začala v roce 2014, avšak teprve v roce 2022 začalo Rusko vpadat na Ukrajinu. V roce 2023, dvacet dva let po roce 2001, začal Michael své dílo vzkříšení těch, kteří v roce 2020 při naplnění podobnosti o deseti pannách zakusili své první zklamání. Nejprve vzbudil „hlas“, který nyní volá na poušti. V červenci 2023 začal tento hlas volat, a byl to tentýž hlas, který byl vzbuzen na počátku reformního hnutí třetího anděla v roce 1989, neboť Ježíš vždy znázorňuje konec počátkem.

„Hlas“ volajícího na poušti začal znít předkládáním první kapitoly Zjevení, kde je spojení božství s lidstvím představeno jako Zjevení Ježíše Krista, zjevení, které je otevřeno těsně před uzavřením doby milosti. Daniel toto zjevení zakusil v desáté kapitole skrze „kauzativní“ vidění. Spojení božství s lidstvím v úvodních verších Zjevení představuje nejdůležitější pravdu na základě pravidla první zmínky. Spojení božství s lidstvím, jímž je zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, se uskutečňuje skrze Slovo Boží. Toto Slovo je dáno od Otce Synu, který je dává svému andělu, a ten pak předává

poselství lidskému zástupci. První dva kroky představují božství. Tyto dva kroky mají tu zvláštnost, že druhý krok božství představuje to Božství, které stvořilo všechny věci. Následující dva kroky jsou představovány Božími tvory. Prvním krokem je nepadlý anděl a druhým projevem Božího stvoření byl ten, jemuž byla dána moc znovu tvořit podle svého druhu. Tento čtvrtý krok, představující lidstvo, měl pak vzít poselství a poslat je církvím, aby církve mohly „číst a slyšet“ to, co je v něm napsáno.

V tomto studiu budeme pokračovat v příštím článku.

Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzy stát; a on to poslal a oznámil skrze svého anděla svému služebníkovi Janovi, který vydal svědectví o slovu Božím a o svědectví Ježíše Krista, o všem, co viděl. Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno; neboť čas je blízko. Jan sedmi církvím, které jsou v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, a od sedmi Duchů, kteří jsou před jeho trůnem, a od Ježíše Krista, který je věrný svědek, prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval a svou vlastní krví nás obmyl z našich hříchů a učinil nás králi a kněžími Bohu a svému Otci, tomu buď sláva i panství na věky věků. Amen. Hle, přichází s oblaky, a uvidí ho každé oko, i ti, kteří jej probodli; a budou nad ním naříkat všechna pokolení země. Ano, amen. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí. Já Jan, váš bratr i spoluutrpělec v soužení a v království i trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově zvaném Patmos pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. Byl jsem v Duchu v den Páně a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice, který říkal: Já jsem Alfa i Omega, první i poslední; a co vidíš, napiš do knihy a pošli to sedmi církvím, které jsou v Asii: do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodiceje. Zjevení 1,1–11.